

Akademia Muzyczna im. St. Moniuszki w Gdańsku

SYLABUS

(dla przedmiotu zajęć zbiorowych)

Autorzy opracowania: dr hab. Renata Skupin;

Nazwa przedmiotu	Współczesne metody analityczne
Kierunek studiów	Kompozycja i Teoria Muzyki
Specjalność	Teoria Muzyki
Poziom studiów	magisterskie
Tryb	stacjonarne
Jednostka prowadząca	Wydział Dyrygentury, Kompozycji i Teorii Muzyki
Osoby realizujące	dr hab. Renata Skupin;
efekty kształcenia - wiedza	
<ul style="list-style-type: none"> - wymienia, definiuje i opisuje współczesne metody analizy i interpretacji dzieła muzycznego (K_W02, K_W05, K_W06, K_W10) - rozpoznaje i tłumaczy związki poszczególnych metod analizy i interpretacji z dyscyplinami pokrewnymi (K_W02, K_W05, K_W06) - rozróżnia ideowe (muzyczne i pozamuzyczne) uwarunkowania poszczególnych metod analitycznych i koncepcji interpretacyjnych (K_W02, K_W05, K_W06) - wyciąga wnioski dotyczące możliwości i ograniczeń zastosowania poszczególnych metod i koncepcji analityczno-interpretacyjnych (K_W05, K_W06)	
efekty kształcenia - umiejętności	
<ul style="list-style-type: none"> - przewiduje potencjalne możliwości zastosowania poszczególnych metod badawczych w odniesieniu do poszczególnych przedmiotów analizy (K_U01, K_U03) - wybiera adekwatne dla przedmiotów i celów badań metody analizy (K_U01, K_U03) - analizuje dzieło muzyczne właściwie dobranymi metodami i weryfikuje wyniki badań (K_U03) - porównuje i klasyfikuje poszczególne metody analityczne i koncepcje interpretacyjne (K_U04, K_U05, K_U06) - wyprowadza wnioski dotyczące możliwości i ograniczeń zastosowania poszczególnych metod analizy i interpretacji (K_U06)	
efekty kształcenia - kompetencje społeczne	
<ul style="list-style-type: none"> - przestrzega poczynionych ustaleń w zakresie wyznaczonych zadań i angażuje się w ich wykonanie (K_K01, K_K02) - pracuje samodzielnie nad powierzonymi zadaniami podlegającymi indywidualnej ocenie i wykazuje odpowiedzialność za organizację procesu uczenia się (K_K02) - wykazuje kreatywność w świadomym integrowaniu zdobytej wiedzy (K_K02) - dyskutuje i zachowuje krytycyzm z wyrażaniu opinii (K_K06) - poddaje krytyce rezultaty zastosowania poszczególnych metod analizy dzieła muzycznego (K_K06)	
założenia, cele oraz charakterystyka przedmiotu	
Celem przedmiotu jest wprowadzenie do metodologii analizy (naukowej podbudowy możliwości, celów i metod analizy) oraz przegląd współczesnych metod analitycznych w ujęciu teoretycznym i w praktycznych zastosowaniach.	
sposób realizacji	
zajęcia stacjonarne	
wymagania wstępne i dodatkowe	
-	
zalecane fakultatywne komponenty przedmiotu	
-	
bibliografia podstawowa	
<ol style="list-style-type: none"> 1. <i>Analiza i interpretacja dzieła muzycznego. Wybór metod</i>, red. Teresa Malecka, Kraków-Gdańsk 1990. 2. Dahlhaus Carl, <i>Analiza a sąd wartościujący</i>, „Muzyka” 2003, nr 1, s. 61-101. 3. Eggebrecht Hans-Heinrich, <i>Uwagi o metodzie analizy muzycznej</i>, przeł. Maria Stanilewicz, „Res Facta” 1973, nr 7. 4. Gołąb Maciej, <i>Spór o granice poznania dzieła muzycznego</i>, Wrocław 2003. 5. Jarzębska Alicja, <i>Z dziejów myśli o muzyce. Wybrane zagadnienia teorii i analizy muzyki tonalnej i posttonalnej</i>, Kraków 2002. 6. Teksty stanowiące przykłady praktycznego zastosowania poszczególnych metod analizy i perspektyw metodologicznych. 7. Tomaszewski Mieczysław, <i>Interpretacja integralna dzieła muzycznego. Rekonesans</i>, Kraków 2000.	

bibliografia uzupełniająca

1. Bądkowski Stanisław, Chwiłek Agnieszka, Lindstedt Iwona, *Analiza schenkerowska*, Kraków 1997.
2. Lindstedt Iwona, *Wprowadzenie do teorii zbiorów klas wysokości dźwięku Allena Forte'a. Idee oryginalne – rozszerzenia – modyfikacje*, Warszawa 2004.
3. Tarnawska-Kaczorowska Krystyna, *Praktyczny aspekt teorii struktur M. Zalewskiego*, Kraków 1980.

Inne pozycje zaproponowane przez prowadzącego lub przez studentów.

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
1	egzamin	seminarium	30	3.0

pedagog

dr hab. Renata Skupin;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

1. Relacje analizy i interpretacji dzieła muzycznego. Związki analizy z poszczególnymi dyscyplinami nauk o muzyce.
2. Analiza: przedmiot, zakres, cel poznania dzieła muzycznego.
3. Klasyfikacja metod analizy i przegląd wybranych metod:
  - a. metody normatywne – istota i obiekty analizy (koncepcje W. Fucksy, M. Zalewskiego, A. Forte'a, baza software),
  - b. metody deskryptywne:
    - logocentryczne: Formenlehre H. Riemanna, analiza stylokrytyczna G. Adlera, H. Leichtentritta,
    - procesualistyczne: tektonika H. Mersmanna, koncepcja kinetyczna („energetyka”) E. Kurtha, „intonacja” B. Asafiewy, metoda redukcyjna R. Rétiego, metoda redukcyjno-prolongacyjna H. Schenkera, metody postschenkerowskie,
    - analizy pragmatyczne – analiza a ideologia.

metody dydaktyczne

Przedmiot ma charakter seminaryjny. Studenci przygotowują się do zajęć na podstawie określonej przez prowadzącego pozycji literatury związanej z tematami poszczególnych seminariów.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

- obecność na zajęciach i aktywny w nich udział
- zaliczenie wszystkich seminariów
- egzamin pisemny

semestr	forma zaliczenia	forma zajęć	wymiar godzin	wycena ects
2	egzamin	seminarium	30	3.0

pedagog

dr hab. Renata Skupin;

treści programowe wraz z opisem efektów kształcenia

- Deskryptywne metody analizy dzieła muzycznego (c.d.):
- dyskursy analizy strukturalistycznej, sformalizowanej, scjentystycznej (F. de Saussure'a, E. Narmoura, M. Mc Luhana, J.-J. Nattiez; N. Ruweta, N. Chomsky'ego),
  - semiotyka muzyczna Eero Tarastiego.
  5. Formacja dyskursów synkretycznych – w kręgu eklektycznej filozofii postmoderny.
  6. Indywidualne koncepcje analityczne (E. Lendvaia analizy twórczości B. Bartóka, „egzegetyka” C. Florosa, koncepcja analizy interpretującej H.-H. Eggebrechta).
  7. Ars interpretandi – hermeneutyka jako paradygmat humanistyki.
  8. Ku holistycznemu projektowi analizy – metoda interpretacji integralnej M. Tomaszewskiego.

metody dydaktyczne

Przedmiot ma charakter seminaryjny. Studenci przygotowują się do zajęć na podstawie określonej przez prowadzącego pozycji literatury związanej z tematami poszczególnych seminariów.

warunek zaliczenia kursu wraz z metodami i kryteriami oceniania

- obecność na zajęciach i aktywny w nich udział
- zaliczenie wszystkich seminariów
- pisemna praca – zastosowanie wybranej metody w praktyce analitycznej (możliwość wyboru metody z treści programowych obu semestrów kursu)
- egzamin pisemny

Podpisy autorów: